

Boodschap voor de 41ste Wereldroepingendag

Gebed voor roepingen

2 mei 2004, vierde zondag van Pasen

Eerwaarde broeders in het episcopaat, dierbare broeders en zusters,

1. "Vraag daarom de eigenaar van de oogst om arbeiders in te zetten voor zijn oogst" (Lc 10,2).

Uit deze woorden van Jezus tot de apostelen blijkt hoeveel aandacht de Goede Herder altijd voor zijn schapen had. Hij doet er alles aan "opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed" (Joh 10,10). Na zijn verrijzenis vertrouwde de Heer zijn leerlingen de verantwoordelijkheid voor de voortzetting van zijn missie toe, zodat het evangelie verkondigd zou worden aan mannen en vrouwen van alle tijden. Er zijn vele mensen die met heel hun hart gehoor gegeven hebben aan de nog altijd geldende uitnodiging van Jezus: "Volg Me!" (Joh 21,22); mannen en vrouwen die bereid zijn om hun leven volkomen in dienst te stellen van het koninkrijk.

Ter gelegenheid van de aankomende 41ste Wereldroepingendag, die traditioneel op de vierde zondag na Pasen wordt gehouden, bidden alle gelovigen tezamen een vurige smeekbede voor roepingen tot het priesterambt, het gewijde leven en het missionaire werk. Het is zelfs primair onze taak om tot 'de Heer van de oogst' te bidden voor hen die Christus al vergaand navolgen in het priesterambt en het religieuze leven en voor hen die Hij in zijn genade blijft roepen tot dit belangrijke kerkelijke dienstwerk.

2. Laten wij bidden voor roepingen!

In de apostolische Brief *Novo millennio ineunte* schreef ik "dat in de huidige wereld, ondanks de wijd verspreide secularisatie, er een *wijd verspreide vraag is naar spiritualiteit*, een vraag die voor een groot deel tot

uiting komt in een *nieuw verlangen naar gebed*".¹ Ons unanieme verzoek aan de Heer wordt opgenomen in dit "verlangen naar gebed" zodat Hij "*arbeiders inzet voor de oogst*".

Ik constateer met vreugde dat er in tal van kerken gebedskringen voor de roepingen worden gevormd. In de grote seminaries en in vormingshuizen van religieuze en missionaire instellingen worden ook bijeenkomsten voor dit doel gehouden. Talloze gezinnen worden kleine 'gebedscenakels', door jonge mensen te helpen om moedig en voluit gehoor te geven aan de roeping van de goddelijke Meester.

Ja! De roeping om alleen Christus te dienen in zijn Kerk is een onschatbaar geschenk van goddelijke goedheid, een gave om volhardend en in nederig vertrouwen voor te bidden. De christen moet zich altijd

1. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Novo millennio ineunte* (6 januari 2001), 33, in: *Kerkelijke documentatie* 29/3 (11 mei 2001), 92.

nog meer openstellen voor dit geschenk en ervoor waken geen ‘tijd van genade’ en ‘tijd van bezoeking’ verloren te laten gaan (vgl. Lc 19,44).

Gebed dat vergezeld gaat van opoffering en lijden is van bijzondere waarde. Lijden, in het eigen lichaam beleefd als een aanvulling van wat nog ontbreekt “aan de verdrukkingen van Christus, ten bate van zijn lichaam, dat is de Kerk” (Kol 1,24), wordt een zeer effectieve vorm van voorpraak. Vele zieke mensen over heel de wereld verbinden hun lijden met het kruis van Christus en bidden voor een heilige roeping. Zij vergezellen mij ook in de geest, in het ambt van Petrus dat God mij heeft toevertrouwd en leveren een waardevolle bijdrage aan de zaak van het evangelie, ook al is dat vaak volledig in het verborgene.

3. Laten wij bidden voor hen die tot het priesterschap en het religieuze leven worden geroepen!

Het is mijn innige wens dat het gebed voor de roepingen steeds verder wordt geïntensiveerd; een gebed waarin het mysterie van God wordt verheerlijkt en waarin dankgezegd wordt voor de “grote dingen” die Hij, ondanks de menselijke zwakheid, heeft gedaan en nog altijd doet. Het contemplatieve gebed is vervuld van verwondering en dankbaarheid voor het geschenk van de roepingen.

De eucharistie vormt de spil van alle gebedsinitiatieven. Het altaarsacrament is van doorslaggevende waarde voor het ontstaan en blijven bestaan van roepingen, want uit het offer van Christus putten zij die geroepen zijn, de kracht om zich volledig aan de verkondiging van het evangelie te wijden. Het is goed dat de verering van het heilige sacrament hand in hand gaat met de eucharistieviering, waarmee het mysterie van de heilige mis in zekere zin wordt

voortgezet.

De contemplatie van Christus, waarlijk en substantieel aanwezig in de tekenen van brood en wijn, kan in het hart van iemand die geroepen is tot het priesterschap of tot een bepaalde missie in de Kerk, hetzelfde enthousiasme teweegbrengen dat Petrus op de berg van de Transfiguratie deed uitroepen: “Heer, het is goed dat wij hier zijn” (Mt 17,4; vgl. Mc 9,5; Lc 9,33). Het is een bevoorrechte manier om het gelaat van Christus te aanschouwen met Maria en in de school van Maria, die krachtens haar innerlijke levenshouding met recht “vrouwe van de eucharistie” genoemd mag worden.²

Mogen alle christelijke gemeenschappen ‘authentieke scholen van gebed’ worden, waar gebeden wordt dat er geen gebrek zal zijn aan arbeiders op het immense veld van het apostolische werk. Dan wordt het noodzakelijk dat de Kerk met niet aflatende spirituele aandacht diegenen vergezelt die God geroepen heeft en die “het lam volgen waarheen het maar gaat” (Apk 14,4): Ik doel op de priesters, religieuzen, kluizenaars, gewijde maagden, leden van seculiere instituten – kortom al degenen die de gave van de roeping ontvangen hebben en “deze schat in aarden potten” dragen (2Kor 4,7). In het mystieke lichaam van Christus bestaat een grote diversiteit aan ambten en charisma’s (vgl. 1Kor 12,12), die allemaal bedoeld zijn om de christenheid te heiligen. In de onderlinge aandacht voor heiligheid, die alle leden van de Kerk dient te bezielen, moet er gebeden worden dat zij die ‘geroepen’ zijn, trouw blijven aan hun roeping en de hoogst mogelijke graad van evangelische volmaaktheid bereiken.

4. Gebed van de geroepenen

In de postsynodale apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* benadrukte ik dat “het een natuurlijke consequentie is van de her-

2. Johannes Paulus II, Encycliek *Ecclesia de Eucharistia* (17 april 2003), 53, in: *Kerkelijke documentatie* 31/4 (6 juni 2003), 124.

derlijke liefde voor de eigen Kerk en voor haar toekomstig dienstwerk dat een priester zich er om bekommert iemand te vinden die hem, om zo te zeggen, zal opvolgen in het priesterschap”.³ Hoewel bekend is dat God roept wie Hij wil (vgl. Mc 3,13), moet het toch de zorg van elke dienaar van Christus zijn om volhardend te bidden om roepingen. Niemand dan hij begrijpt beter hoe noodzakelijk het is dat er een uitwisseling tussen verschillende generaties komt, waardoor gewaarborgd wordt dat er grootmoedige, heilige mensen zijn voor de verkondiging van het evangelie en de bediening van de sacramenten.

Juist in dit perspectief is meer dan ooit een “geestelijke binding met de Heer en de eigen roeping en zending” vereist.⁴ De kracht van het getuigenis dat wordt afgelegd door hen die geroepen zijn, en hun vermogen om anderen te betrekken en op hun beurt te inspireren om zijn of haar eigen leven aan Christus toe te vertrouwen, zijn afhankelijk van hun heiligheid. Dit is de manier om iets te doen tegen de terugloop van het aantal roepingen, die een bedreiging vormt voor de voortzetting van veel apostolisch werk, met name in de missielanden.

Bovendien is het gebed van hen die geroepen zijn – priesters en gewijde personen – van bijzondere waarde, aangezien het deel uitmaakt van het priesterlijke gebed van Christus. Door hen bidt Hij tot de Vader, zodat Hij heiligt en in zijn liefde bewaart hen die wel in de wereld zijn, maar daar niet toe behoren (vgl. Joh 17,14-16).

Moge de heilige Geest heel de Kerk maken tot een biddend volk dat zijn stem verheft tot de hemelse Vader en smeekt om heilige roepingen tot het priesterambt en het gewijde leven. Laten wij bidden dat zij die door de Heer zijn uitverkoren en geroepen, trouwe en vreugdevolle getuigen zijn van het evangelie waaraan zij hun bestaan hebben gewijd.

5. Wij wenden ons vol vertrouwen tot U, Heer!

Zoon van God,
door de Vader gezonden naar
de mannen en vrouwen van alle tijden
en in alle delen van de wereld!

Wij roepen U aan door Maria,
uw Moeder en de onze:
moge het de Kerk niet
ontbreken aan roepingen,
met name roepingen die op een bijzondere
manier gewijd zijn aan uw Koninkrijk.

Jezus, enige Verlosser van de mensheid!
Wij bidden tot U voor onze
broeders en zusters die “ja” hebben gezegd
op uw roeping tot het priesterambt,
tot het gewijde leven en tot de missie.
Moge hun leven dag in dag uit vernieuwd
worden om zo een levend evangelie te worden.

Genadige en heilige Heer,
blijf nieuwe arbeiders sturen
naar de oogst van uw Koninkrijk!
Help hen die U roept, om U te volgen in
deze tijd;
mogen zij in de contemplatie van uw gelaat
met blijdschap gehoor geven
aan de wondere missie
die U hen toevertrouwt
ten behoeve van uw volk
en van alle mannen en vrouwen.

U die God bent en leeft en heerst
met de Vader en de heilige Geest,
tot in eeuwigheid. Amen.

Vanuit het Vaticaan, 23 november 2003

Johannes Paulus II

Vertaling: drs. P.C. de Die

3. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* (25 maart 1992), 74, in: *Kerkelijke documentatie* 20/5 (juni 1992), 293.

4. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Vita consecrata* (25 maart 1996), 63, in: *Kerkelijke documentatie* 24/4-5 (19 juli 1996), 217.